

Faglig plattform for Romerike Krisesenter IKS

Dette dokumentet gir en beskrivelse av Romerike Krisesenter IKS sitt samfunnsoppdrag, herunder hva vi gjør og hvordan vi jobber. Hensikten er både å bidra til å kvalitetssikre tjenesten og styrke kjennskapen til krisesenteret blant kommunale tjenester og andre samarbeidspartnere.

1. Om Romerike Krisesenter

Romerike Krisesenter IKS er et interkommunalt krisesenter og et kompetansesenter for vold i nære relasjoner for de 12 kommunene på Romerike: Aurskog-Høland, Eidsvoll, Enebakk, Gjerdrum, Hurdal, Lillestrøm, Lørenskog, Nannestad, Nes, Nittedal, Rælingen og Ullensaker.

Vår visjon er et samfunn uten vold. Vårt mandat er å hjelpe utsatte for vold i nære relasjoner med å bryte ut av volden og bidra til å forebygge at de utsettes for ny vold.

Krisesenteret er en del av en kommunenes helhetlige tiltakskjede for å forebygge, avdekke og håndtere vold i nære relasjoner. Vi leverer krisesentertjenester innenfor rammene av [Krisesenterlova](#) og arbeider i tråd med [Bufdir sin faglige veileder for innholdet i krisesentertilbudet](#). Vi er et gratis lavterskeltilbud, som tilbyr:

- Samtaler med råd og veiledning til voldsutsatte, pårørende og ansatte i hjelpeapparatet. Vi kan ha samtaler ved oppmøte eller over telefon, og bruker tolk ved behov.
- Et trygt, midlertidig sted å bo for voldsutsatte voksne og deres barn.
- Hjelp til å kontakte og samarbeide med andre tjenester.
- Informasjonsarbeid og kompetanseheving om vold i nære relasjoner til andre kommunale tjenester og frivillige organisasjoner på Romerike.

Våre verdier er selvstendigjøring, anerkjennelse, vennlighet og samarbeid. Dette skal ligge til grunn for hvordan vi jobber med både voldsutsatte, samarbeidspartnere og hverandre.

Romerike Krisesenter har en mangfoldig gruppe ansatte med ulik kompetanse og erfaring. Vi jobber traumesensitivt og ut ifra oppdatert kunnskap og forskning på vold i nære relasjoner. Ansatte får opplæring i politiets verktøy for risikokartlegging (SARA V3).

2. Vår målgruppe – hvem vi er her for

Romerike Krisesenter bistår voksne og barn som opplever vold i nære relasjoner. Dette omfatter ulike typer vold, deriblant fysisk, psykisk, seksuell, økonomisk, materiell og digital vold, samt negativ sosial kontroll og æresrelatert vold.

Med «nære relasjoner» menes det at voldsutøver(-e) er:

- Tidligere eller nåværende ektefelle, partner, kjæreste eller samboer
- Familie og slekt
- Medlemmer av samme husstand
- Personer som har omsorg for vedkommende
- Personer vedkommende er i andre typer tillits- eller avhengighetsforhold til

I tillegg bistår vi personer som er utsatt for menneskehandel.

Vi skal gi individuelt tilpasset hjelp til voldsutsatte som kontakter oss. Vi skal gi et likeverdig tilbud uavhengig av kjønn, kjønnsidentitet, kjønnsuttrykk, legning, språk, livssyn, religion, funksjonsnedsettelse, alder og kulturell bakgrunn.

3. Våre tjenester – hva vi gjør

3.1 Samtaler med råd og veiledning

Vi tilbyr samtaler med råd og veiledning til voldsutsatte, pårørende og ansatte i hjelpeapparatet. Vi kan ha samtaler ved oppmøte eller over telefon, og bruker tolk ved behov. Vi kan også reise ut til samarbeidende tjenester og instanser for å gjennomføre samtaler.

I samtalene bidrar vi til en økt forståelse av vold, ulike voldstyper og konsekvenser av å leve i vold. Sammen med den voldsutsatte og eventuelt politi og barnevern drøfter vi behov for sikkerhetstiltak og hjelper den voldsutsatte med å lage planer for å ivareta egen sikkerhet. Vi gir informasjon om hvem som kan gi hjelp både nå og videre, og bidrar til å opprette kontakt og få på plass samarbeid med relevante instanser og tjenester. Vi gir veiledning om rettigheter og muligheter, for å gjøre de voldsutsatte best mulig i stand til å ta informerte valg.

3.2 Et trygt, midlertidig sted å bo

Romerike Krisesenter har 16 beboerrom, alle innredet som familierom med eget bad. Krisesenteret er et bofelleskap der beboere deler kjøkken, stue, uteområder og andre fellesarealer. Krisesenteret er døgnbemannet med hvilende nattevakt. Personalet er tilgjengelig ved behov, men fører ikke kontinuerlig tilsyn med beboere. Beboere styrer selv sin egen hverdag når de bor på krisesenteret, og er ansvarlige for å kjøpe og lage sin egen mat.

Både enslige, par og familier kan bo på krisesenteret. Vi gjør en helhetlig og individuell vurdering av hvem som har behov for og muligheten til å benytte et beskyttet botilbud hos oss. Behovet for botilbud vurderes på grunnlag av volden de forteller å ha vært utsatt for og risiko- og sikkerhetssituasjonen. I tillegg gjøres det en vurdering av om den enkelte er i stand til å kunne ivareta seg selv og eventuelt sine barn, og fungere i et bofelleskap med andre som også er i en sårbar situasjon. Personer som er i aktiv rus, ikke er i stand til å ivareta seg selv, kan utgjøre en fare for seg selv eller andre eller har en adferd som oppleves skremmende kan ikke bo på krisesenteret. Selv om de ikke kan benytte seg av botilbudet, kan de likefullt få hjelp fra oss i form av samtaler med råd og veiledning, eventuelt i samarbeid med andre tjenester og instanser.

I løpet av et boopphold på krisesenteret gjennomfører vi kartleggingssamtaler, samtaler med råd og veiledning og støttesamtaler med fokus på stabilisering og å skape trygghet. Vi bistår med å kontakte og samarbeide med andre tjenester og instanser som politi, barnevern, Nav og advokat. Et boopphold på krisesenter kan vare alt i fra noen få dager til flere måneder avhengig av blant annet behovet for beskyttelse og den enkeltes rettigheter og muligheter.

3.3 Hjelp til reetablering

Hva voldsutsatte trenger for å etablere seg på nytt etter å ha brutt ut av en voldelig relasjon varierer. Noen kan reise tilbake til egen/tidligere bolig så snart sikkerhetstiltak er på plass, andre må etablere seg på nytt. Den enkelte er selv ansvarlig for å finne et nytt sted å bo dersom det er behov for det, ved å gå på visninger og eventuelt samarbeide med Nav.

Det vil variere hvor omfattende sikkerhetstiltak og bistand fra ulike instanser og tjenester den voldsutsatte vil ha behov for ved reetablering. Hvilken grad av veiledning og hjelp det vil være behov for fra krisesenteret, avhenger av den enkeltes forutsetninger og ressurser, blant annet språk- og systemforståelse. Vår rolle som krisesenter er å bistå voldsutsatte så de blir mest mulig selvhjulpne, og vet hvilke andre instanser som skal eller kan hjelpe dem. For å få til en trygg reetablering, og forebygge ny vold, er det viktig at ulike instanser i kommunen samarbeider godt rundt den enkelte voldsutsatte. Krisesenteret tilbyr oppfølgingssamtaler i reetableringsfasen, og kan delta i ulike samarbeidsfora.

3.4 Oppfølging av barn og familier på krisesenteret

Voksne kan ta med seg sine barn til krisesenteret. Barn under 18 år kan ikke bo på krisesenteret hvis de ikke er i følge med en foresatt. Alle våre rom er innredet slik at barnefamilier kan bruke dem. I tillegg har vi lekerom, ungdomsrom, hobbyrom og utearealer som er tilrettelagt for barn og familier.

Barn på krisesenter har selvstendige rettigheter både etter krisesenterloven og annet lovverk. Romerike Krisesenter har ansatte med barnefaglig kompetanse og arbeider ut fra et familieperspektiv. Barn på krisesenteret får tilbud om egne samtaler og får tilpasset informasjon om krisesenteret. Vi gjør også egne kartlegginger og sikkerhetsvurderinger for barna. Foreldre på krisesenteret får tilbud om grunnleggende foreldreveiledning, og veiledning knyttet til ivaretagelse av barn i krise. Vi samarbeider med ulike instanser som barnevern, politi, skole og barnehage med utgangspunkt i familiens situasjon og behov.

Barn på krisesenter skal føle seg trygge og ivaretatt, og oppleve at de blir sett, hørt og tatt på alvor av de ansatte. Krisesenteret skal også bidra til at de kan opprettholde flest mulig av sine vanlige rutiner med skole, barnehage og fritidsaktiviteter, i den grad det er sikkerhetsmessig og praktisk mulig. Vi samarbeider med frivillige organisasjoner som kan tilby leksehjelp og andre aktiviteter til barn og familier på krisesenter.

3.5 Kompetanseheving og informasjonsarbeid

Romerike Krisesenter tilbyr kompetanseheving og informasjon om vold i nære relasjoner til andre tjenester i våre 12 kommuner. Kunnskap både om fenomenet vold i nære relasjoner og om oss som krisesentertjeneste bidrar til at vi kan få til et best mulig samarbeid rundt den enkelte voldsutsatte, og gjør ansatte i andre tjenester bedre i stand til å både forebygge og avdekke vold og bistå voldsutsatte i å søke hjelp.

Voldsutsatte som har vært i kontakt med oss gir tilbakemeldinger om at krisesenteret har en unik forståelse av voldens kompleksitet og konsekvenser. I tillegg til de ansattes fagkompetanse om vold og traumer har krisesenteret erfaringsbasert kompetanse i å bygge relasjoner til og følge opp voldsutsatte over tid. Denne kunnskapen skal vi dele aktivt med fagmiljøer og i politiske prosesser, både kommunalt og nasjonalt, og bidra inn i forskningsprosjekter. Vi skal spre informasjon og kunnskap til innbyggerne i de 12 kommunene på romerike, igjennom media, sosiale medier og informasjonsmateriell.

4. Våre verdier – hvordan vi jobber

4.1 Vennlighet

For mange voldsutsatte kan krisesenteret være det første stedet de forteller om volden de opplever. Mange kan føle på skam, frykt og ensomhet. Terskelen for å fortelle hva de har vært utsatt for er for mange svært høy. Derfor er det spesielt viktig at de opplever å bli møtt med vennlighet av medmennesker som ser dem og ønsker å hjelpe.

4.2 Anerkjennelse

En forutsetning for at voldsutsatte skal få tillit til oss er at de blir møtt med respekt og anerkjennelse. Krisesenteret er et lavterskel og frivillig tilbud. Når vi i samtaler gir råd og veiledning, skal vi være tydelige på at det er de voldsutsatte selv som tar valg i sitt eget liv. Vi skal respektere deres valg, også om det ikke er i tråd med våre råd og anbefalinger.

4.3 Selvstendigjøring

Vårt mål er at voldsutsatte skal komme styrket ut av møtet med oss, bli bedre i stand til å bryte ut av volden og forebygge ny vold. For å få det til må vi bidra til å sette den voldsutsatte bedre i stand til å hjelpe seg selv og ta kontroll over eget liv. Vi skal bidra til at de får en økt forståelse av ulike typer vold, mulige konsekvenser og ulike reaksjonsmønstre man kan ha. Vi skal også gi kunnskap om hvilke rettigheter de har og hvilke instanser som kan hjelpe dem videre. Vi skal ta utgangspunkt i deres ressurser og styrker.

For å oppnå en reell selvstendigjøring jobber vi med utgangspunkt i et mestringsperspektiv og den enkelte voldsutsatte sine forutsetninger, styrker og ressurser. Noen vil ha behov for tett hjelp og oppfølging, andre har ikke det samme behovet. Her er vår ambisjon å jobbe på en måte som finner en god balanse mellom å utfordre og støtte, med mål om at de skal bli selvhjulpne og dermed ha best mulig forutsetninger for et liv uten vold.

4.4 Samarbeid.

Å gi god hjelp til voldsutsatte krever et tett samarbeid med voldsutsatte, med kolleger og mellom ulike instanser og aktører. Vi er avhengige av å samarbeide med andre tjenester i kommunen både for at voldsutsatte skal vite om og kontakte krisesenteret, for at de skal få hjelp når de er i kontakt med krisesenteret og i prosessen med reetablering. Vi skal gi god informasjon om hvilke tjenester som kan gi ulik type hjelp, og være tydelig ovenfor både voldsutsatte og samarbeidspartnere på hva som er krisesenterets rolle og ansvar og hva som er andre tjenester sin rolle og ansvar.

5. Om taushetsplikt, opplysningsplikt og avvergeplikt

Alle ansatte på Romerike Krisesenter er underlagt streng taushetsplikt ([Krisesenterlova §5](#)). Vi ber om skriftlig samtykke til å oppbevare opplysninger fra de som søker hjelp fra oss. Ved samtykke oppbevares opplysningene i 10 år, men samtykket kan når som helst trekkes tilbake.

Vi ber også om skriftlig samtykke til å dele opplysninger med andre instanser. Det er den som kontakter oss som selv velger hvilken informasjon vi kan dele, med hvilke samarbeidspartnere. Dette er beskrevet i våre personvernerklæringer, som er tilgjengelig på www.romerike-krisesenter.no.

Samtidig har vi opplysningsplikt etter [Barnevernloven, §6.4](#) om å melde ifra til barneverntjenesten dersom vi er bekymret for at et barn blir eller vil bli mishandlet, utsatt for alvorlige mangler ved den daglige omsorgen eller annen alvorlig omsorgssvikt. I slike tilfeller legger vi til rette for samarbeid med forelderen som har oppsøkt vår hjelp og oppfordrer dem til å selv kontakte barneverntjenesten. Dersom det er praktisk mulig informerer vi dem om innholdet i vår bekymringsmelding før vi sender den til barneverntjenesten, med mindre hensynet til barnets beste tilsier noe annet. Dersom barneverntjenesten sender anmodning om opplysninger i en pågående sak må vi også svare på dette.

Vi har også avvergeplikt jamfør [Straffelovens §196](#) til å avverge alvorlige handlinger som blant annet voldtekt, drap, mishandling i nære relasjoner og seksuelle overgrep mot barn. Dersom vi vurderer at det er sannsynlig at dette vil skje, og vi har mulighet til å avverge, kan det være nødvendig å varsle politi eller barneverntjeneste. I slike tilfeller går avvergeplikten foran taushetsplikten. Vi vil alltid etterstrebe å avverge i samarbeid med den voldsutsatte selv, dersom det er forsvarlig og praktisk mulig.

Sist oppdatert 01.02.2023